

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia czwartek, 23 stycznia 2025 r.

Poz. 441

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.18.2025 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 21 stycznia 2025 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r., poz. 1465, z późn. zm.), stwierdzam **nieważność załącznika Nr 2 do uchwały Nr BRM.0007.84.2024 Rady Miejskiej w Ornećie z dnia 18 grudnia 2024 r.** zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania w Ornećie, zasad jej funkcjonowania oraz wysokości stawek opłat i sposobu ich pobierania **w części dotyczącej § 12.**

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Ornećie, powołując się na art. 13 ust. 1 pkt 1, art. 13b ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2024 r., poz. 320, z późn. zm.), art. 18 ust. 1 oraz art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym, dokonała zmiany w uchwale Nr XIII/94/07 Rady Miejskiej w Ornećie z dnia 24 października 2007 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania w Ornećie, zasad jej funkcjonowania oraz wysokości stawek opłat i sposobu ich pobierania, w tym określiła nowy Regulamin strefy płatnego parkowania.

W ocenie organu nadzoru, załącznik Nr 2 do uchwały Nr BRM.0007.84.2024, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, został podjęty z rażącym naruszeniem prawa.

Podstawę prawną do podjęcia ww. uchwały, stanowią przepisy art. 13b ust. 3 i 4 oraz art. 13f ust. 2 ustawy o drogach publicznych.

W myśl art. 13b ust. 3 i ust. 4 ustawy o drogach publicznych, rada gminy może ustalić strefę płatnego parkowania, a ustalając taką strefę:

- 1) ustala wysokość opłaty - w granicach określonych w przepisach,
- 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi,
- 3) określa sposób pobierania opłat.

Zgodnie natomiast z art. 13f ustawy, za nieuiszczenie obowiązujących opłat, pobiera się opłatę dodatkową. Na podstawie art. 13f ust. 2 ustawy, rada gminy określa wysokość opłaty dodatkowej oraz sposób jej pobierania.

Uchwała podejmowana w tej sprawie, stanowi akt prawa miejscowego.

W myśl art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego stanowią źródła prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Według zaś art. 94 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego mogą być stanowione przez organy samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Ustawa określa także zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego. Ponadto, art. 7 Konstytucji RP wskazuje, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Z przedstawionych uregulowań wynika, że zakres i treść aktów prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest bowiem upoważnienie zawarte w ustawie, co przesądza o ich zależności, w stosunku do aktów normatywnych wyższej rangi, pozycji w hierarchii źródeł prawa. Każdorazowo zatem, w akcie rangi ustawowej, musi być zawarte upoważnienie dla organu stanowiącego gminy do podjęcia aktu prawa miejscowego. Przy ocenie aktu prawa miejscowego należy mieć zatem na względzie, że akt ten nie może naruszać nie tylko regulacji ustawy zawierającej delegację do jego ustanowienia, ale również przepisów Konstytucji RP oraz innych ustaw pozostających w pośrednim lub bezpośrednim związku z regulowaną materią.

Oznacza to, że rada gminy nie posiada uprawnień do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przepisie upoważniającym, ani też przyjmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Uchwalając akt prawa miejscowego, w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Organ stanowiący ma obowiązek ścisłej interpretacji normy upoważniającej, nie może domniemywać swej kompetencji, dokonywać wykładni rozszerzającej, czy wyprowadzać kompetencji w drodze analogii. Odstąpienie od wskazanych reguł narusza związek formalny i materialny między aktem wykonawczym a ustawą, co - z reguły - stanowi istotne naruszenie prawa.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem organu nadzoru, zakwestionowany musi zostać przepis § 12 Załącznika Nr 2 do ww. uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, stanowiąc że mandat karny za postój niezgodny z przepisami ustawy „Prawo o ruchu drogowym”, pobierany przez Policję, nie jest równoznaczny z opłaceniem czasu postoju w SPP i jest niezależny od wniesienia opłaty za czas postoju, gdyż regulacja ta nie mieści się w granicach upoważnienia ustawowego i narusza powołane powyżej normy kompetencyjne. Przepisem tym, Rada Miejska w Ornecie bez podstawy prawnej, uchwaliła normę kolizyjną, a przecież ustalenia w tym przedmiocie, dokonywane są na podstawie obowiązujących ustaw, nie przez wzgląd na treść przepisu aktu prawa miejscowego. Tym samym, kwestionowana norma musi zostać wyeliminowana z obrotu prawnego.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

Mateusz Szauer

I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski